

كانت به يه كيک له مه زنترين پيشه ننگه کانی جوانیناسی ده ژميردریټ، به لکوو يه كيک له دامه زرينه رانه ی ناپيت پوله مه زن و پيشه ننگه که ی فه راموش بکريت. ئالان له پيشه کی کتپه به ناویانگه که یدا (بيست وانه له هونه ره جوانه کان) ستایشی نه و هه ولانه ی کرد که له بواری جوانیناسییه کاندایاویانه و تپیدا ده لیت: «له جوانیناسیدا دوو نوسه ره هه ن، ناتوانریت فه راموش بکرين، چونکه ريگه یان بو نه وانه ی دواي خويان خو ش کرد، مه به ستیشی له مه کانت و هيگله، يه که می له شیکردنه وه ی نه وپه پی جوانی و دلگيرییه وه سه رکه وت به جیاکردنه وه ی نيوانيشيان گه پشت».

كانت له باره ی تيورييه کانی جوانییه وه له کتپه به نرخه که ی (ره خنه ی حوکمدان) دا که به پيشه کییه کی ده ست لئ هه لئه گيراوی جوانیناسی ده ژميردریټ، تپیدا هیله سه ره کییه کانی تيورييه که ی له جوانیدا دارشتووه، گرنگی پیدانه که ی بو سالی (۱۷۶۴) ده گه رپته وه، کاتیک وتاریکی به ناوی (چهند تيپينییه ک ده باره ی هه ستردن به جوانی و شکۆ) نووسی، پاشان بيروکه کانی له باره ی سروشتی رپژه یی نيوان به شه کانی لاشه یه کی قه به گه لاله بوون.

كانت بو ماوه یه کی زور له ژير کاریگه ریی بلينتز و (وولف) دا بوو، به تاييه ت له بابته ی دووانه یی (ئاوه ز و ويست) دا، که چی خویندنه وه ی بو ميندلسون، بوونی هيژیک، یان تواناییه کی سييه می مرؤییه نه ویش توانایي نه و ويژدانه یه

کانت و ئیستیتیکا

(۱۷۲۴ - ۱۸۰۴)

د. راویة عبدالمنعم عباس

له عه ره بییه وه: سه رتپ ناغا واحید به گ

كانت

كانت پۆلى له دۆزىنه وهى چيژدا، يان برياردان ههستهكييه وه دهبيت، كه دوايين گه شهسه ندى چيژه، له رهخهى حوكمداندا كه رهخهى سييه مه له دواى رهخهى ئاوه زى پهتسى زانستىيه وه ئه مهى ده رپروه. بهم جوړه توانايى سييه مه به ناوى ههستكردن به چيژ، يان ئازار بووه ته بنه ماى سييه مى چيژ، وهك چۆن بووه ته بىروكهى بنچينه يى كتيبي (رهخهى حوكمدان)، فيكتور باش ده لىت: پهنگه بىروكهى ههستى به جيبي رهوشتى به كانگاي دووه مى زانستى فيكتور له لاي كانت بزميرريت. ئه وه كه سهيه له رهخهى حوكمداندا به وههستى له دوو ئاوه زى پهتسى زانستى و پهتسى تيوريدا ده رناچيت، بهلكوو له توانايى حوكمدان وه ده رده چيت، به ههستكردن به چيژ، يان ئازار له ريگهى تيروانينه به راييه كانه وه ناسراوه.

ئىستىتىكا له لاي كانت له نيوان بىروكهى

سروشته رايى و جيهانى ئازادىي روحيدا

كانت له راقهى بنه ماى سييه مدا له بهرهمى (رهخهى حوكمدان) دا پيى وايه بىروكهى مه بهستگه رايى كه جيهانى ئازادىي پوحى

وامان لى دهكات ههست به چيژ، يان ئازار بگهين.

بهم شيوهيه كانت پوهى كرده گه پان به دواى توخمه به راييه كانى سهر نه زمونكرده وه، بويه له بىروكهى (رهخه گرتن له چيژ) وه گواسترايه وه بۆ بىروكهيه كى ديكه كه پيوه ندى به (رهخه گرتن له حوكمدان) وه ده بيت. بهم جوړه تويزينه وه كهى له فهلسه فهى جوانيدا دوو پرسى گرنگ ده گرته وه، ئه وانيش ههردوو بىروكهى جوانى و مه بهستگه راييه، يان حوكمدانى جوانييه، ههروه ما رهخه گرته له حوكمدانى مه بهستگه رايى، كانت وشهى (ئىستىتىكا) ي له بهرهمه به ناوبانگه كهى (رهخهى ئاوه زى پهتسى) دا به كارهيتا، مه بهست لى تويزينه وه و راقه كردنى شيوه كانى دهروونيه بۆ ئه و زانين و ههستى واتاى ههردوو گوت زى كات و شوين (الزمان والمكان) ده دات، كه چى ئه م وشهيه له كتيبه كهيدا (رهخهى حوكمدان) بۆ ليكو لىنه وهى برياره كانى ههلسه نگاندى جوانى ده گرپيت.

كانت دواى ئه وهى سروشتى له ئازادى، زانين له كار كردن، ياساكانى هوكاريتى له ياساكانى مه بهستگه رايى جياكرده وه، ههولى دا پيوه ندى به كيان له نيواندا به نييتت كايه وه، له كتيبه كهيدا (رهخهى حوكمدان) ده لىت: «چۆن - له ريگاي هزره وه - ده توانين هوكاريتى بخينه زييارى مه بهستگه راييه وه؟»، يان به واتايه كى ديكه «چۆن ده توانريت سنوورىكى ناوه ندى له نيوان سروشت و ئازاديدا به نيترتت كايه وه؟». ميژروى هزرى فهلسه فهى پيش كانت دوو جوړه چيژى به خووه ده بينيت ئه وانيش: (چيژى خودى) يه كه خوئى له ماتريالى ههستكرده وه ده نوينيت، به تاييه ته ندى تاكگه رايى و چيژى هه مه كى و پيوست جيا ده بيتت وه، فهلسه فهى جوانى پيش كانت جاريك چيژ بۆ تام، جاريكى ديكه بۆ برياردان گه پاندووه ته وه، به لام

به پړيوه ده بات، دواى نه وه له لاي گه شه ده کات بؤ
قوناغى همه مکی، نه مه ش نه و قوناغه يه دیدگای
کانتیزمی تیدا بؤ جوانی دیاری ده کریت. کاتیک
مه به سته رایى به به رده وامى خوی به ناوه ندیکى
کارا و جه ختکه ره وهى نیوان جیهانى سروشت
و جیهانى روح و نیوان بواره کانى نه ندیشه و
تیکه یشتن و ویزدان و ویستا ده سه پینیت.

ناواخنى ره خنهى حوکمدان

کتیبى (ره خنهى حوکمدان) له ناواخن و
بیرۆکه کانیدا نوییه، که دابه شى ده کات بؤ
پیشه کی: کانت تیدا شروقه ی هه وله که ی بؤ
کۆکردنه وهى نیوان دوايين به ره مه مکهانى له
ره خنه دا ده کات، به لام به شى تاييه ت به توژينه وه
له جوانییه کاندای بریتیه له (ره خنهى حوکمدانى
جوانى) بؤ دوو به شى سه ره کی دابه شى ده کات،
نه وانیش: شیکردنه وهى بریاری جوانى و دیاله کتیکى
بریاری جوانییه، به شى دووه میس په یوه ست به
ره خنه ی بریاری مه به سته رایى ده بیت. وهک چۆن
گرنگى به گه پان له باره ی مه به سته رایى بابه تى
له سروشتدا ده دات، که بابه تى لیکۆلینه وه که ی
ئیمه نییه، به لام به شى په که مى بریتیه له
شیکردنه وهى بریاری جوانى که بؤ دوو به ش
دابه ش ده بیت، نه وانیش: شیکردنه وهى دلگیری
و جوانییه. به شى په که مکه ی بؤ چوار به ش
دابه ش ده بیت په که میان په یوه ست به بریاردانى
چيژ له دیدگای بریاردانه وه، به لام دووه میان
په یوه ست به بریاره کانى چيژ له ژیر پوشتناى
په یوه ندییه کدا، له کاتیکدا به شى چواره م
په یوه ست به بریاردان له چيژه وه به پى
په یوه که وه. نه گه شیکردنه وه و رافه کردنى نه م
چوار ده سته واژه یه ی په یوه ست به حوکمدانى
چيژ له به رچاو بگرین، نه وه ده بینین سه باره ت
به په که مه وه، واته په یوه ست به حوکمدان له
چيژ له روانگه ی چۆنییه تیه وه، سه یرده که ین

کانت هه سته تیربوونیکى جیا بؤ بریاریکی
وردی چيژ شى ده کاته وه، که هه سته کردنیکى
نه بستراکتى بى مه به سته و هیچ نامانجیکى
به دواوه نییه، دواى نه وه هه ول ده دات هاوسه نگی
نیوان وینه کانى تیربوونى جوانى له چيژ و تام
و چاکه دا بکات و کۆتاییه که ی به پیناسه کردنى
جوانى دواى چاوپیکه وتنیان له گه ل په کتريدا
کۆتایى پى دینیتت، نه م پیناسه کردنه ی چيژه
له لایه نى چۆنییه تیه وه پوخته ده کات: «واته چيژ
توانایى بریاردانى پازى بوونه، یان پازینه بوونه
له سه ر بابه تیکى دیاریکراو، به مه رچیک نه م
بریاردانه له مه به ست و بابه تى تیربوونه که ش
دور بیت، له م دۆخه دا به جوانى ناوده بریت»،
به لام حوکمى چيژ له لایه نى حوکمدانه وه تیدا
کانت له پروی گوته زای دووه مه وه سه یری چيژ
ده کات، پرونى ده کاته وه جوانى خوی وهک بابه تى
تیربوونیکى پیویست ده نوینیت، چيژ هه سته کردنى
به چيژ ده گریته خو، وهک چۆن حوکمدانیک
ده گریته خو تیدا پرون نابیت کامه یان له
پیشه تره، به م شیوه یه پیناسه ی دووه مى جوانى
له ده سته واژه ی په که مه وه وه رگیراوه: «نه و
جوانییه ی به شیوه یه کی هه مکه ی چيژ ده هینیتت،
به بى تیروانین»، به لام ده سته واژه ی سییه مى
بریاره کانى چيژ له پروی پتوه ندییه وه کانت پرون
ده کاته وه، تا چ سنوریک بریاری چيژ له سه ر
بنه ما سه ره تاييه کانه وه داده مزیت، وهک چۆن
سه ره خو بوونه ته واوه که ی له باره ی په لکیشى و
هه لچوون، هه روه ها له باره ی تیروانینى کاملبوونه وه
پرون ده کاته وه، نه وه خوی له مؤدیلى جوانیدا
ده نوینیت: «ته واوترین ریکه وتنه له هه موو
کاتیک و له لای هه موو خه لکید». ده سته واژه ی
چواره مى چيژ و په یوه ست به په یوه که وه له
نه نجامى تیربوون له بابه تیک ده رچووه، پیویستى
په زامه ندبوونى گشتى ویناکراو له بریاری چيژدا
پیویستییه کی خودییه، به لام خوی له شیوه ی

بابه تیکدا دهنوینیت کاتیک ههستیکی هاوبه ش دهیسه پینیت، کانت ئەم دەسته واژه یه به دوایین پیناسه کۆتایی پی دینیت که: «جوانی ئەوه یه بابه تیک ددانی پیدا دهنیت بۆ تیربوونیکه به بی تیروانین».

بەم جۆره حوکمی جوانی له لای کانت به له پیشینه یی و پیوستی (الأولوية والضرورة) ناوبراوه، له سه ر خودی بابته کانی ش دانامه زری ت، به لکوه له سه ر خه لکی، یان له خوددا که نامزای هینانه دی گونجان، یان ته نیا هاونا ههنگی نیوان هیزی دهروون و تواناییه کانی ته تی داده مه زری ت، لیروه شه له پیشینه ییه که ی و پیوستیه که ی و هه مه کییه که یدا هاتوه، واتای ئەمه ش ئەوه یه برپاری بابته تی له لای هه موو که سی ک و له هه موو کات و شوینیکدا برپای پی ده کری ت، کانت وای ده بینیت شتیکی جوان له په هه ند و سنوور و له هه موو وینه یه کی به شه کی کۆتایی پینه اتوودا ده رده که ویت، ده که وینه سنووری توانایی په ی پی برده ناوه زبیه کانمانه وه، له کاتیکدا ئیمه ئەوپه پی جوانی، یان شکۆ به و شته باس ده که ین که په ی پی برده ناوه زبیه کانمان، یان سنووری توانایی په ی پی برده کانمان تیده په پینیت، ئەوجا ئەگه ر جوانی بوونی له سروشتدا هه بی ت، ئەوه ئەوپه پی جوانی شوینی له هزر و تیگه یشتنه تایبه ته که ماندا ده بی ت. به م جۆره فه لسه فه ی جوانی کانت گوزارشت له گونجان و سیستم و هاونا ههنگی ده کات، ئەمه شیان خۆی له جوانی تیگه یشتنمان له بواری سروشتدا دهنوینیت، له کاتیکدا سه رسامیمان بۆ بواری کۆتایی پینه اتوودا بۆ هه ستکردن به شکۆ و دلگیری ده گه ری ته وه.

له میانه ی ئەوه ی پیشووه وه له خستنه پووی فه لسه فه ی جوانی (کانت) وه بۆمان پوون ده بی ته وه چه مکی جوانی له فی رگه که یدا په یوه سه ته به هینانه دی جۆری ک له به خته وه ری

که له کۆکبوون و گونجانی نیوان ئەندیشه کردن و ناوه زمانه وه دیت، ئەم کۆکبوونه ش به سه بۆ پیناسه کردنی جوانی، به لام بالابوونیش به هایه کی راسته قینه یه، وپرای ئەوه ی له وه دا دژوای هه یه، چونکه ئەندیشه و ناوه ز له مملانییه کی به رده وامدان، هه ر یه کی ک له هه ست و ئەندیشه به بی هووده سوورن له به ده سه ته یانی ئەم گه وره یی و هیزه بی کۆتاییه، که ناوه ز دروستی ده کات، جا چ بالابوونیکه ئەژماری بی ت، که بالابوونیکه گه وره ییه، یان بالابوونیکه دینامیکیه، که بالابوونی هیزه، به م شیوه یه گیان له م هه لچرونده دا، یان هه ستکردنه به به خته وه ری و دلته نگیه دا له مملانییدا ده بی ت، به لام بلیمه ت به هۆی هیزیکی ناوه کی له سروشت وه رگی راوه وه که یاساکانی هونه ر داده نی ت، ده توانیت نیوانیان کۆبکاته وه. بیگومان کانت بی رۆکه سه ره کییه کانی پۆمانسییه تی چاره سه ر کرد، ئەو ساله ی کتییی (په خنه ی حوکمدان) ی تیدا چاپ کرد، که له و کاته دا پۆمانسییه ت له لانکه یدا بوو. وپرای ئەوه ی ئەو سه رده مه کاریکی هونه ری خاوه ن به هایه کی بالای به خۆوه نه بی نی، که چی گرنگی پیدانه کان پوویان کرده لی کۆلینه وه جوانیناسیه کان، به لام ئەم کتیبه ناماژه ی بۆ جوانیناسی سروشت و ئەو تایبه ته ندیه یه له تایبه ته ندیه یه کانی پۆمانسییه ت کردوه.

سه رچاوه:

د. راویة عبدالمنعم عباس، چاپی یه که م، ۲۰۱۴، دار الوفاء لدنیا الطباعة والنشر، الإسكندرية، مصر، لاپه ره ۱۵۴ - ۱۶۰.